

10 shtator 2019

C-IV-15-0301

Ankuesi

A.S..

Përfaqësuar nga avokati Prishtinë.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rruga “Agim Ramadani”, nr. 23, Prishtinë, Autoriteti i Likuidimit i NSH.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 10 shtator 2019, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. REFUZOHET ankesa si e pabazuar dhe VËRTETOHET vendimi i Autoritetit të Likuidimit PRN029 - 0108, të datës 04 mars 2015, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.**
- II. Nuk caktohen taksa gjyqësore për ankuesin.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 07 prill 2015, ankuesi përmes të autorizuarit të tij, dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. PRN029 - 0108, të datës 04 mars 2015, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ka kërkuar që të kompensohet për pagat e papaguara në shumën prej 320.00 €, për periudhën kohore 2007 – 2008. Ankuesi ka pohuar se AL-ja nuk e ka kontestuar faktin se ishte punëtor i ndërmarrjes, faktin e mos pagesës së pagave si dhe as lartësinë e kompensimit, prandaj nuk e konsiderojnë të nevojshme të argumentojnë lidhur me këto pretendime. Po ashtu, ankuesi ka pohuar se AL-ja në vendimin e ankimuar në mënyrë të gabuar ka zbatuar të drejtën materiale në atë mënyrë që fare nuk ka zbatuar dispozitat ligjore të cilat e rregullojnë këtë gjendje faktike, por AL-ja përkatëse ka bërë zbatimin e dispozitës ligjore nga neni 608 i Ligjit mbi Punën e Bashkuar, e cila dispozitë ligjore si dhe vetë ligji në tërësi nuk paraqet ligj të aplikueshëm në Kosovë që nga viti 1989. Në mbështetje të ankesës, ka dorëzuar dokumentet në kopje si në vijim: vërtetimin mbi kohëzgjatjen e marrëdhënies së punës të datës 06 maj 2013, vërtetimin mbi kohëzgjatjen e marrëdhënies së punës të datës 23

qershor 2014, vendimin për fillimin e likuidimit të ndërmarrjes, njoftimin mbi fillimin e likuidimit të ndërmarrjes të datës 23 qershor 2014 dhe autorizimin për përfaqësim.

Me 31 gusht 2017, e paditura në mbrojtjen e saj, ka pohuar se AL-ja ka bërë një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore janë zbatuar saktë dhe se neni 608 i Ligjit mbi Punën e Bashkuar zbatohet sipas parashikimeve të rregullores së UNMIK-ut 1999/24 e cila përcakton se ligji i zbatueshëm në Kosovë është ligji i cili ka qenë në fuqi në Kosovë më 22 mars 1989, andaj ligjet të cilat janë miratuar nga parlamenti Jugosllav/Serb pas datës 22 mars 1989 nuk janë të zbatueshme në Kosovë, përfshirë këtu ndryshimet apo plotësimet e ligjeve që ankuesi i referohet se kanë shfuqizuar Ligjin për Punën e Bashkuar. Sipas të paditurës këtë qëndrim e ka konfirmuar edhe Kolegji i Ankesave në Aktgjykimin AC-I-14-0169-A0001 të datës 02 prill 2015. Po ashtu e paditura ka pohuar se afati i parashkrimit nuk e lejon AL-në ta analizojë dhe shqyrtojë në merita rastin.

Me 21 shtator 2017, i autorizuari i ankuesit ka parashtruar përgjigje në mbrojtjen e AKP-së dhe kërkesë për caktimin e seancës gojore, në të cilën ka pohuar se , duke pas parasysh faktet e paraqitura në ankesë, provat e bashkangjitura asaj, përgjigjen në mbrojtje, të caktohet seanca gojore , ku palëve do të ju mundësohet të këmbëjnë argumentet e tyre dhe faktin kryesor se paditësi ishte në marrëdhënie të përhershme pune të e paditura deri në ditën e likuidimit të NSH-së.

Me 10 tetor 2017, AKP-ja ka parashtruar kundërpërgjigje, në të cilën ka pohuar se rreth zbatimit të nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar, e ka dhënë qëndrimin gjerësisht në mbrojtje dhe vlerëson se, nuk është e nevojshme që të përsëriten të njëjtat argumente, këtë qëndrim e ka aprovuar edhe praktika e kësaj gjykate në disa raste të vendimeve të Kolegjit të Apelit (AC-I-15-0029, AC-I-15-0051, AC-I-16-0187).

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar, kurse vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së, PRN029 - 0108, i datës 04 mars 2015, vërtetohet si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Në pajtim me nenet 2.4 dhe 71.1.1 të Ligjit Nr. 06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës, gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.4 i Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet relevante të lëndës janë të pakontestueshme dhe lëshon këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore, dhe meqenëse

gjkata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;

Gjkata gjen se neni 608 i Ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhëniet e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të Drejtat Themelore nga Marrëdhënia e Punës i datës 28 shtator 1989, që të dyja këto ligje nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës. Megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita ligjore.

Gjkata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së).

Neni 87 i Ligjit të Punës nr. 03/L-212 i cili aktualisht është në fuqi, vetëm përcakton se të gjitha kërkesat në para nga marrëdhënia e punës parashkruhen brenda afatit 3 vjeçar nga dita e paraqitjes së kërkesës.

Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është i zbatueshëm në këtë rast.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashkuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar të pagave të pa paguara është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka

ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me pagat e pa paguara dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas pohimeve të vet ankuesit, i njëjti kërkesën e ka parashtruar lidhur me pagat e pa paguara për vitet 2007/2008 në shumë prej 320.00 €. Nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesi kërkesën për pagat e pa paguara e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më 08 korrik 2014, brenda afatit për parashtrimin e kërkesave pranë AL-së, por që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Ankuesi ka pasur të drejtë të kërkoj përmbushjen e detyrimit të pretenduar pas çdo muaji të kaluar për të cilët nuk i është paguar paga, kështu që afati i parashkrimit ka rrjedhur për çdo muaj të pagave të pa paguara veç e veç. Kërkesa e ankuesit për pagat e pa paguara për vitet 2007/2008, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, që i bie se afati i parashkrimit ka arritur në vitin 2011, ankuesi kërkesën e ka parashtruar në muajin korrik të vitit 2014, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor. Ankuesi, me parashtrimin e ankesës kundër vendimit të AL-së, nuk ka pohuar ndonjë fakt apo argument ligjor që do të bënin ndryshimin e rrethanave faktike, sa i përket parashkrimit të së drejtës për të kërkuar në rrugë gjyqësore pagat e pa paguara dhe kështu për të ndikuar në ndryshimin e vendimit të ankimuar. Pretendimet e parashtruara në ankesë, gjykata i vlerëson si të pa bazuara dhe pa ndikim në vendosjen ndryshe të kësaj çështje.

Prandaj, bazuar në atë çfarë u tha më sipër dhe duke iu referuar nenit 74.4 të Ligjit Nr.06-L-086 për Dhomën e Posaçme, ankesa refuzohet si e pabazuar.

Shpenzimet gjyqësore

Në pajtim me nenin 62.2 të Ligjit për Dhomën e Posaçme (Ligji Nr. 06/L-086), ankuesi, si palë e pasuksesshme do ti bart shpenzimet e tij gjyqësore.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar

Urdhër për zyrën e regjistrimit

Aktgjykimi duhet t'i dorëzohet palëve.